

Spm. nr. S 57

Til arbejdsministeren (9/10 95) af:

Helge Sander (V):

»Hvilke kommentarer har ministeren i relation til rådighedsreglernes effektivitet i forbindelse med et konkret arrangement i Odense Congress Center den 23. september 1995, hvor 63 tjenere forud for arrangementet meldte afbud og 50 ud af 120 tilsagte tjenere fuldstændig udeblev ved arrangementets start, og vil ministeren oplyse, – hvilken begrundelse den enkelte tjener eller grupperinger af tjenere havde for at udeblive, – hvilken konsekvens det får for hver enkelt af de 123 tjenere, som ikke stod til rådighed for arbejdsmarkedet den 23. september 1995, og er det ministerens indtryk, at denne episode fra Odense er enestående i restaurationsbranchen?«

Foreløbigt svar (19/10 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har rettet henvendelse til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som har oplyst, at der på grundlag af avisomtalerne om hændelsen i Odense Congress Center allerede er iværksat en undersøgelse af sagen.

Direktoratet har i denne forbindelse foreløbig konstateret, at 53 af de personer, der sagde nej eller meldte afbud, er medlem af en arbejdsløshedskasse. I alle disse tilfælde har Arbejdsformidlingen sendt underretninger om den negative hændelse til de respektive arbejdsløshedskasser.

Arbejdsløshedskasserne er på grundlag af Arbejdsformidlingens underretning forpligtet til – i hvert enkelt tilfælde – at undersøge og vurdere, om medlemmerne har haft en gyldig grund til at afslå/udeblive fra det formidlede arbejde. De medlemmer, som ikke har haft en gyldig grund, vil som minimum blive pålagt en 1-uges effektiv karantæne. Er der tale om gentagne afslag, eller at medlemmerne generelt ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, vil de helt miste retten til dagpenge.

Direktoratet har oplyst, at direktoratet som led i det intensiverede rådighedstilsyn vil kontrollere de 53 sager fra Odense Congress Center, når arbejdsløshedskasserne har haft den fornødne tid til at behandle sagerne.

Jeg har bedt direktoratet om en orientering, så snart sagerne er blevet undersøgt, og jeg har

samtidig bedt om at få oplyst, om der er tale om en enkeltstående episode.

Jeg er umiddelbart noget overrasket over det meget store antal negative formidlinger, som tilsyneladende foreligger i denne sag. Jeg finder det dog rigtigst at undlade at kommentere sagen yderligere, før resultatet af direktoratets undersøgelse foreligger.

Spm. nr. S 10

Til boligministeren (3/10 95) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren vurdere, i hvor mange tilfælde kommunerne i de sidste år har valgt at renovere eksisterende byggeri med statstilskud i situationer, hvor det samfundsøkonomisk inden for en f.eks. 10-årig horisont ville have kunnet betale sig at nedrive og bygge nyt i stedet, og vil ministeren desuden vurdere, hvor mange byggerier der i øjeblikket planlægges reoveret, hvor kommunerne ville foretrække nedrivning, hvis tilskudsmulighederne var de samme som ved reovering?«

Begrundelse

Som tilskudsreglerne er i dag, får kommunerne tilskud til reovering, men ikke til nedrivning og nybyggeri. Der vil derfor i visse situationer blive foretaget reovering frem for nedrivning af rent kassetækningsmæssige grunde med skadevirkning for samfundet til følge.

Svar (9/10 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet er stillet i relation til den seneste uges medieomtale af den forestående reovering af en række almenyttige bebyggelser.

Jeg kan hertil generelt sige, at reoveringen er et led i den igangværende byudvalgsindsats til social genopretning af problemramte boligområder.

Reoveringen indgår som et led i den helhedsplan for en langsigtet, bæredygtig udvikling, der udarbejdes for hver enkelt boligafdeling. Disse detaljerede helhedsplaner udarbejdes